

[Arbejdsministeren]

alle også have mulighed for at arbejde mindre efter behov.«

Det er lige præcis det, der er regeringens opfattelse. Deltidsarbejde bør være en absolut frivillig sag for den arbejdssøgende. Ingen bør være henvist til at søge et deltidsjob, fordi stillingen ikke er oprettet som en fuldtidsstilling, i hvert fald som et principielt udgangspunkt.

Jeg skal endelig til hr. Brixtofte sige, at Danmark i forhold til alle andre EF-lande er det land, som har absolut mest deltidsarbejde. Det er sådan i dag, at mere end hver 5. arbejder og funktionær på det danske arbejdsmarked arbejder på nedsat tid, og at cirka halvdelen af den kvindelige arbejdsstyrke gør det.

Brixtofte (V):

Ved augustforliget i 1976 fik bl. a. kristeligt folkeparti gennemført, at der i forliget stod en hel del om de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger. Selv om venstre ikke var med i det forlig, var vi helt enige i den hensigt, der blev aftalt på dette punkt, og som førte til flere cirkulærer om oprettelse af deltidsstillinger inden for den offentlige sektor. Ifølge LO-Bladet nr. 16, den 27. august 1981, side 14, siger arbejdsministeren:

»Kvindernes deltidsarbejde er med til at øge uligheden på arbejdsmarkedet, men kan næppe afskaffes helt. Derimod kan vi sikre, at deltid skal være på frivillig basis. Derfor bør der heller ikke oprettes flere deltidsstillinger i den offentlige sektor.«

Det er rigtigt, at ministeren senere taler om at dele et job op i 2, det er fuldstændig korrekt; men af det, der står her, fremgår det klart, at arbejdsministeren er imod deltidsjob og ønsker det afskaffet. Sådan kan det forstås. I hvert fald vil jeg godt bede arbejdsministeren gå op og klargøre sin besvarelse: vil ministeren stoppe for nye deltidsjob? Ja eller nej?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, jeg synes også, at dette er lidt fantastisk. Jeg lyttede også med stor interesse til, hvad der blev sagt på kvindernes kongres og tænkte: ja men det er jo helt fint; nu lader det til, at ministeren godt kan indse, at et eller andet sted må vi begynde, og det er rimeligt, at man begynder inden for det offent-

lige og, at nu vil vi ikke mere være med til at fasttømre, at kvindernes plads er delvis i hjemmet, men går ind for, at vi skal være fælles om det arbejde, der skal udføres i hjemmene.

Ministerens ved lige så godt som alle vi andre, at den dér med frivillighed, den passer jo ingen steder, så jeg vil tilslutte mig det spørgsmål, hr. Brixtofte sluttede af med, ved at sige: kan vi ikke få et ordentligt svar? Det dér med frivilligheden, det dutter altså ikke nogen steder, for der er ikke tale om frivillighed, når så mange må gå på deltidsarbejde, fordi de simpelt hen ikke kan få andet.

Ministerens ved også udmærket, at vi har de største besværligheder med det, der hedder frigørelsesattester i denne anledning. Der er masser af kvinder, der meget gerne vil have et 40 timers arbejde, men ikke kan få det, og nu er der også lagt bremses på dem, så de ikke kan få supplerende hjælp, selv om de må tage imod deltidsarbejde.

Jeg synes, det er helt fantastisk, at vi ikke kan få et ordentligt svar.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige, at det, jeg har sagt om deltidsarbejde på LOs konference, selvfølgelig svarer nøjagtigt til, hvad jeg på regeringens vegne har sagt under behandlingen af venstres forslag i sin tid.

Det, vi har vendt os imod, det er det, fru Lilli Gyldenkilde har talt om her, nemlig det påtvungne deltidsarbejde, som især rammer kvinderne på arbejdsmarkedet. Det, vi er gået ind for – dér er jeg måske ikke enig med fru Lilli Gyldenkilde, men det er i hvert fald regeringens opfattelse – er muligheden for det enkelte menneske for, hvor det overhovedet praktisk kan lade sig gøre, at begære sig sat på nedsat tid. Jeg kan sige, at vi f. eks. inden for statens område har ordninger, som betyder, at den enkelte har mulighed for at arbejde på nedsat tid, og det synes jeg er en human og en god ordning, og den bør stå åben for både mænd og kvinder.

Det, der er problemet, er, hvis der inden for hele arbejdsområder alene oprettes deltidsstillinger. Så er der tale om et påtvunget arbejde på nedsat tid, og så har man hele det problem, som fru Lilli Gyldenkilde med rette har rejst, med frigørelsesattester og det hele. Derfor er vi tilhængere af mulighed for at